

MÅNADSBLAD 3 - 2021

oktober – november

Relationer

Uppsala Missionsförsamling
EQUMENIAKYRKAN

Relationer

Ledare

*Var gång vi kommer samman blir livet till en fest.
Med glädje och med gamman och sånger trivs vi bäst.
Vi tror vi alla känner vad sången har att ge.
Vi får så många vänner med samma sätt att se.*

Äntligen får vi träffas igen, inte bara utomhus eller via digitala videomöten, utan IRL, ”in real life”, eller som någon påpekade, ”ja, så sa man förr, nu säger man AFK, away from keyboard”. Och efter ett helt år med körrestriktioner, under vilket de flesta körer varit helt eller delvis vilande, får körsångare nu stå närmare varandra än två (2!) meter.

*I dessa mörka tider när ofärd kring oss rår,
och folk i världen lider, mång' tusen hungra får.
O sångens ande, sänk dig, och sångens glädje sprid
att så oss sammanlänka i hela världen vid.*

Äntligen får vi sjunga ihop, inte bara i smågrupper eller i ensamhet framför en dator, eller – som nog varit fallet för många, körsångare eller ej – inte alls. Ja, vilken upplevelse det var att på samlingssöndagens gudstjänst samlas ett hundratal i vårt kyrkorum och med gemensam tunga sjunga ut i inledningspsalmen ”Kom, låt oss nu förenas här med änglarna i höjd”. Och röster klingade framifrån via Barnkören, nerifrån via församlingen och uppifrån läktaren via Kyrkokören som en ”himlakör”.

*Visst är det skönt att sjunga sin glädje ut med sång.
Låt hjärta, själ och tunga få jubla på en gång
att den som förr var fången av oro, strid och bråk,
men nu tack vare sången har funnit glädjens språk.*

Vi har lärt oss mycket om hur vi ska hantera en ny ”nedstängning”. Vi är många som både vill och behöver ha en öppen kyrka. När vi träffas IRL eller AFK blir det så mycket lättare att uppfylla församlingens ledord: hållbarhet, fruktbarhet och dialog.

Markus Jonsson

Markus Jonsson

Om relationer

För att leva ett bra liv måste man ta en del saker för givna. Det mesta – hoppas vi – ska vara som igår. Om saker och ting ändras vill vi att det beror på att vi önskat det, att vi planerat för det. Vi måste kunna förutse tillvaron för att må bra.

Ja, så kan man tänka, och det ligger en hel del i resonemanget: man kan inte börja på nytt i livet varje morgon, man kan inte, som psykologerna säger, omförhandla livet varje frukost.

Men förr eller senare vaknar vi upp – under en frukost kanske? – till att livet blir fattigare om man inte inser, att det där som vi ”tar för givet” snarare ”är oss givet”. Det är inte självklart att vännerna finns med oss hela livet, att hälsan står oss bi eller att demokratin fungerar som vi vill.

För att livet ska fungera behöver vi bygga det med hjälp av relationer. Men relationen i sig är inte tillräcklig. Varma relationer får oss att växa. Men konflikter mellan människor – och för den delen även länder – består också av relationer. Det är innehållet i relationen som är det avgörande för vad som kommer att hända.

Det är lika sant som det är populärt att säga, att man måste vårda sina relationer. Precis som hälsan, blommorna, kärleken eller demokratin. Eftersom det låter ”enkelt”, en del skulle säga trivalt, så är det svårt. Det är svårt, eftersom vi lätt tar även de goda relationerna för givna. Frukosten ska helst vara ostörd.

Vi behöver varandra, samhället och skapelsen kostar på. Men när vi någon gång lyckas med detta, blir återberingen så mycket större, gemenskapen så mycket rikare - och till och med frukosten så mycket godare.

Kjell-Åke Nordqvist

Höstmarknad och Skördefest 9 oktober kl 11-14

Vi tar upp vår fina, gamla tradition. Vi hoppas att ni som har frukt, grönt, sylt, saft, bröd, blommor mm vill skänka något av detta goda till försäljning.

Välkomna till att inhandla från höstens skörd. Servering kommer att finnas.

Kontaktpersoner: Lena Dalnert, Gunilla Thulin, Anna-Lena Arvidsson

Dörren står öppen nu

Vi träffas första gången på Teo Talks festivalen som gick av stapeln i augusti vid älvkanten i Umeå. Anna Moilanen är en av föreläsarna. Nu ses vi på hennes arbetsplats, Svenska kyrkans utbildningsinstitut i Uppsala. Fokus i vårt samtal är relationer.

Hon är diakon i Svenska kyrkan, lärare och handledare för diakoner, teolog och sedan första september även vikarierande utredningssekreterare på Uppsala stift.

I centrum för henne står relationsskapande.

Varför det?

– Därför att jag tror att det är så vi människor blir till och så vi utvecklas. Och forskningen visar att vi lever längre om vi har sociala relationer där vi finns till för varandra och bär varandra. Relationer som vilar i trygghet och tillit.

– Idag har Stockholm flest ensamhushåll, jag tror i hela världen, och det säger ju någonting om vårt sätt att leva. Vi är individualister och det är vad som gällt de senaste femtio åren. Det började med industrialismen på 1800-talet när släkter splittrades stegvis.

Hon tar upp att relationer kan vara symmetriska och asymmetriska.

– I de symmetriska relationerna möts vi i ögonhöjd. Det är en jämlik relation. Men sedan är det inte få som föds in i relationer och familjer som inte är bra. Då kan ju relationerna skada personen

väldigt mycket. Det är de goda, symmetriska relationer som utvecklar oss och gör oss starka.

– Men de asymmetriska är inte alltid dåliga. Jag tänker till exempel på själa-

vårdssamtal. Där ska relationen vara asymmetrisk. Personen som kommer till mig ska känna att här är det jag som har min plats. I de asymmetriska relationerna finns makt inbyggd. Den makten måste jag vara mycket försiktig med. Som diakon måste jag kunna förstå vad som händer inom mig när jag får ta del av en annan människas berättelse och ta hand om det själv.

Hon tillägger att inom kyrkan kan makten ses som ett problem. Tanken att vi alla är lika och tillsammans ska gärna gälla hela tiden.

– Som chef innehar jag makten, men det betyder inte att relationen inte kan byggas på tillit och trygghet.

Vad tycker du är kyrkans främsta uppgift?

– Att skapa relation. Kyrkan har insett att i det enkla, i mötet och framförallt i måltiden, i nattvarden händer något viktigt. Något heligt. När vi delar brödet och vinet delar vi den andliga gemenskapen. Vi gör det tillsammans, du är inte ensam.

– Jag tycker vi i kyrkan förstår vad delandet betyder. Även när vi delar en vanlig måltid. Vi behöver få utrymme att vara med varandra, stärkas av varandra. I mellanrummen mellan att åstadkomma något. Det digitala skapar inte det viktiga utrymmet, att bara få vara tillsammans.

I sin föreläsning i Umeå tog hon upp Sackeus som sitter i mullbärsträdet. Han är nyfiken på Jesus men skygg. En bild av en sökare.

Vad gör svenska kyrkan idag för att locka ner Sackeus?

– Ja, vad gör vi? Jag tror vi gör för lite. Jag tror vi är dåliga att se Sackeus.

Hur kommer det sig?

– Nu får jag prata utifrån mig själv. Sackeus syns ju inte alla gånger. Han är där uppe i trädet. I kyrkan har vi fullt upp med våra verksamheter, med vad vi ska göra. Utrymmet att bara vara ryker ofta. Du vill vara effektiv. Det krävs tid att upptäcka Sackeus. Jag vill ge mer tid till det, men jag tycker att det här är det svåraste som finns. Vissa som jobbar i kyrkan är superduktiga på detta. Att gå runt och skapa kontakter. Men inte jag.

Hon jobbade i universitetskyrkan i åtta år. De hade inga egna större samlingslokaler. Då handlade det mycket om att vara ute på universitetet, röra sig runt och bara vara. Och på en annan arena än kyrkans egna.

– Det är det bästa, då är vi kyrka på riktigt tycker jag.

Ordet tröskelmänniskor finns. Vilka trösklar tror du man kan uppleva att det finns in till kyrkan?

– Det är väl till att börja med att öppna den tunga kyrkporten. Och ofta vill du ha en uppgift när du kommit in. Jag beundrar människor som vågar komma in och kanske ställa frågan ”Vad händer här?” Hur många vågar det? Jag som jobbar i kyrkan måste ut.

– Motståndet som finns hos mig handlar bland annat om bekvämlighet och ett visst obehag. Jesus sände ut två och två. Det tror jag mycket på. En del församlingar är jätteduktiga på det här. Jag jobbade senast i Stenhagen. Där är det flera personer som är fantastiska på att bege sig ut. Där lärde jag mig jättemycket.

Är fokus på tron också en tröskel?

– Jag skulle ju inte vilja att det var det. Jag skulle ju vilja att det är tron som lockar.

Men man kanske tänker att jag kan inte komma till kyrkan för jag har ingen tydlig tro.

– Jag upplever att Svenska kyrkan och även Ekuмениkyrkan har låga trösklar. Det finns inget du behöver skriva under på för att du ska vara välkommen.

Och kan synden vara en tröskel?

– I de miljöer jag har rört mig tycker jag inte att vi talat om synd på ett sätt som kan vara en tröskel. Men jag vet att det finns.

– Problemet idag är snarare att vi inte pratar om de existentiella frågorna överhuvudtaget. Många i den uppväxande generationen idag och deras föräldrar saknar ett språk för frågorna. Här måste kyrkan komma in. Visa att frågorna är en del av livet som vi behöver prata om.

– Dörrarna står öppna nu! Under pandemin har frågorna blivit aktuella.

Samma helg som Teo Talks i Umeå anordnades gav Uppsala domkyrka och Sigtunastiftelsen i samverkan en existentiell litteraturfestival i Uppsala. 300 personer välkomnades och festivalen var slutsåld.

– Det tänker jag är intressant. Jag tror folk är hungriga nu. Man vill prata om livet, de existentiella frågorna. Och här var den kyrkliga inramningen tydlig. Vad är det som är viktigt till syvende och sist? Essensen i livet?

Teologen Werner G. Jeanrond, en av föreläsarna i Umeå, tog upp de tre orden Tro, Hopp och Kärlek. Han föreslår att vi vänder på orden till Kärlek, Hopp och Tro. Har han en poäng här tycker du?

– Ja, visst har han det. Det är åter igen vad det är som berör. Vad det är som driver oss människor framåt. Och visst är det kärlek. Och det är modigt av honom att vända på det, i kyrkans värld är det ganska modigt.

Är det viktigt att vända på det?

– Visst påverkar det tröskeln. Vad vi betonar allra först. Sätter vi kärleken först så tror jag att tröskeln blir låg. För det är något vi alla kan relatera till.

Teo Talks är föreläsningar och samtal om teologi. I augusti 2021 anordnades den första festivalen i Umeå. Arrangörer var Svenska kyrkan, Sensus och Verbum. I februari 2022 kommer Teo Talks Vinter att gå av stapeln i Umeå. Föreläsningarna läggs ut på Youtube.

Carin Pereira

Relationer byggs bäst i möte

Vi människor behöver tas i anspråk och få bidra. Det är viktigt för vår självkänsla och får oss att känna tillhörighet.

Universitetskyrkans vardag består av många enskilda samtal, sorgegrupper, krishantering och flera sociala mötesplatser som gospelkören God Tune och pilgrimsvandringar. Vi tas också i anspråk av studentnationerna som varje termin erbjuder en tre timmars utbildning/handledning för sina heltidsanställda. Elva av tretton nationer har bokat in oss under hösten. Då känner vi att relationerna är som de ska.

Vad pratar vi då om? Flera ämnen ligger nära det som tas upp i själavård, som relationer, självbild, kommunikation, identitet och konflikter men också drömmar och bedrifter! Vi visar med vår närvaro en kristen syn på människan och på varje individs värde men också ansvar. Tolv av tretton studentnationer har också en kaplan eller nationsvän som alla är präster i Svenska kyrkan. De finns som stöd för både anställda och medlemmar på sina respektive nationer.

Vi håller också utbildningar för motagningsansvariga när de förbereder för nya studenter och möter på det viset flera hundra engagerade studenter som vill få till ett så bra välkomnande som möjligt. Där lyfts frågor om inkludering och drogfria alternativ.

Nu står vi i ett läge där Universitetskyrkan i Uppsala har färre medarbetare och behöver skära ner på en del upp-

drag. Vi väljer då att fokusera mer på det själavårdande och det utåtriktade arbetet än på gudstjänstfirande. Vi har frågat kloka personer – vad är vårt unika bidrag och vad görs redan av andra? Vi har landat i att med en termin i taget pausa vår Stilla mässa och våra söndagsböner i Taizéanda. Det finns många andra kvälls- och veckomässor här i Uppsala. Däremot ser vi inte lika många av studenter kända samtalspartners, själavårdare och sorgestödjare med upparbetade relationer i universitetsvärlden, och stannar därför i de uppgifterna.

Nu är vi glada över att få vara ute och möta studenterna där de rör sig igen efter oändligt många digitala sammankomster under pandemin. Vi hoppas också att vår stora härliga kör snart kan öva på plats i kyrkan igen. Zoom i all ära, men relationer byggs bäst när vi möts i samma rum.

*Karolina Berneheim, pastor i
Universitetskyrkan*

Retreat - att möta sig själv och Gud

Retreat, att dra sig tillbaka i stillhet, har varit en naturlig del i den kristna traditionen. I Nya Testamentet läser vi att Jesus drog sig undan för att be. I vår tid kan det vara en möjlighet att öva sig i stillhet genom att delta i en vägledad retreat.

Cecilia Wadstein, präst och själavårds-lärare, har lång erfarenhet av retreat, både som ledare och för sin egen skull. Hon säger:

– Det är att få möjlighet att i stillhet möta Gud. Men det är också att möta sig själv. Vi kan bära på sådant som skaver i våra liv, som vi inte orkar eller kan bearbeta. Där kan en retreat ge möjlighet att möta Gud och därigenom möta sig själv. Men även omvänt. Genom att möta sitt inre kan vi få hjälp att inse att vi får samtala med Gud om allt.

– Genom att inte ha alltför inrutat schema ges i retreatdagen möjlighet att reflektera över sitt eget liv. Genom att finna ord för sina inre önsknings till en retreatledare i ett personligt möte får vi hjälp att inse att allt är av intresse för Gud. Det kan vara utmanande och läskigt och det passar inte för alla. Retreat är en form av bön.

Hur läggs en retreat upp?

– I vissa retreat blir man tilldelad en följeslagare som genom vägledning hjälper deltagaren att bearbeta och reflektera över sitt eget liv. Det kan innebära att man upptäcker sådant inom sig själv som kan upplevas skrämmande. Men det är viktigt att också våga se sitt mörker. Den andliga vägledningen kan då visa att allt är av intresse för Gud

eftersom vi kan samtala med Gud om allt.

Med hjälp av bibeltexter får vi hjälp att gå in i sammanhang och föreställa oss att vi samtalar med Jesus om det som vi bearbetar. I tystnaden kan vi lättare tänka klart, känna och reflektera för oss själva. Därför är det viktigt med tystnaden. I retreaten behövs inga program.

Vad upplever du som mest värdefullt med retreaten?

– “Be som du kan - inte som du inte kan” är ett vägledande citat. Vi är olika och Gud är med och älskar oss som vi är, inte som vi borde vara. Det gör att jag kan våga vara den jag är.

Som följeslagare kan man bekräfta att du är älskad för den du är, inte för den du borde vara.

Att få vara i bön och gå med Gud och vara omsluten av en generös Gud ger mig upplevelsen att detta är jag.

– Det är ett möte med både Gud och oss själva, för att vi ska känna oss hela. Inför Gud finns alltid viljan att vi ska vara hela människor. Retreat passar inte alla. Några finner stillhet i rörelse bland människor. Andlighet kan variera. Retreat är ett sätt – och vi bör inse att bön sker på många olika sätt.

Hur ofta deltar du i retreat?

– Två gånger per år leder jag tredagars- eller fyradagarsretreater. För egen del försöker jag också vara på en veckas retreat i Wales.

Per Wärmegård

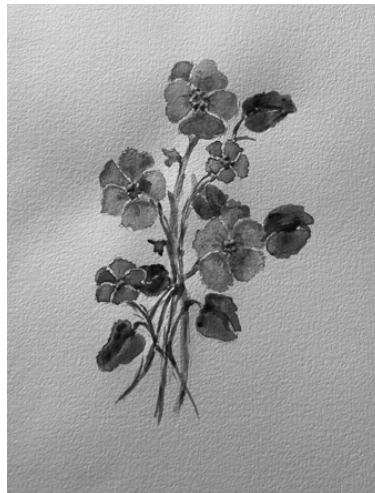
Gemenskap och integration

Kafé Violen är ett kvinnokafé. Tillsammans med NybyVision, Diakonins hus Svenska kyrkan Uppsala, Diakonicentrum och Uppsala missionskyrka har kafé Violen blivit verklighet.

Namnet kommer från att violen kan växa där det är kargt, till och med i stensprickor, och att den mot alla odds, trots ny kultur och miljö, kan lyckas rota sig och växa vidare.

Tanken är att kaféet ska vara en plats för gemenskap och integration, som ger möjlighet till möten, samtal och skapande. En tro på mötet med varandra. Vi kommer att måla, pyssla, handarbete och framför allt samtala och lära känna varandra. Alla blir bjudna på kaffe eller te och ostsmörgås.

Kafé Violen har startat upp med träff en gång i veckan, dagtid 13-14.30, lite försiktigt och restriktivt med särskilt inbjudna. Så småningom kommer inbjudan att vara helt öppen. Stöd oss med goda tankar och omsorg. Du som

är intresserad och önskar vara med, hör gärna av dig till mig.

*Eva Bådagård
diakon Missionskyrkan*

Nytt värdbord i Missionskyrkan

Nytt värdbord i kyrkan

När vi öppnade verksamheten efter sommaren hade vi påbörjat att ändra i kafé och entré. Det nya värdbordet är mer i centrum. Det ger ett varmt och välkomnande intryck. Till vårt kafé är alla välkomna kl 10.00-15.00 måndag-torsdag, (10.00-14.00 fredagar).

Vill du vara med som volontär? Vi behöver fler som är med och hjälper till i serveringen och i värdbordet.

Kontakta diakon Eva Bådagård. E-post: diakon@uppsalamissionskyrka.se

MEIA- Mötesplats för Egenmakt Integration Arbetsliv

En del av arbetet på NybyVision läggs om just nu. En kurs som redan börjat med fyra grupper riktar sig till utrikesfödda kvinnor i behov av kompetenshöjande insatser.

Kursen genomförs inom ramen för överenskommelse om partnerskap mellan NybyVision och Arbetsmarknadsnämnden i Uppsala kommun. MEIA är en valbar kurs för individer med en aktiv planering inom Uppsala Jobb Center, UJC.

MEIA ger en grund att stå på för att få ihop liv och vardag i ett nytt land med betoning på att hitta vägar till en egen försörjning.

Arbetsliv, jämställdhet, hälsofrågor, familjeliv, omvärldskunskap, delaktighet i samhället samt träning i digital färdighet är centrala delar i kursen.

Vi jobbar i mindre grupper om 8-10 personer och utgår från både individens och gruppens behov. Samtal och delaktighet är centrala byggstenar i det pedagogiska upplägget.

Arbetslivsförberedande

Syftet är att ge deltagarna verktyg att hitta vägar att nå egen försörjning. I de arbetslivsförberedande delarna läggs ett stort fokus på att öka förståelsen för kopplingen mellan jämställdhet och egen försörjning.

Språkstärkande

Svenska språket är en ovärderlig nyckel för att möjliggöra integration och inträde på arbetsmarknaden

Jagstärkande

Syftet är att varje individ ska öka sin känsla av egenmakt. Varje deltagare ska ges kunskaper och erfarenheter som bidrar till den motivation som krävs för att hitta vägar mot egen försörjning.

Hälsofrämjande

Syftet är att stärka individens fysiska och psykiska hälsa för att ge förutsättningar för ökad självständighet och ett hållbart arbetsliv.

Familjestödande

Med syfte att ge deltagarna stöd och uppmuntran i att äga sin föräldraroll. Ha god kunskap om den svenska skolan och vad skolan kräver i samarbete med föräldrar.

Integrationsfrämjande

Med syfte att öka varje persons upplevelse av delaktighet i samhället. Samtal och utbildning om grundläggande demokratiska värderingar, individens rättigheter och skyldigheter i samhället, jämställdhet och mänskliga rättigheter har stort utrymme i verksamheten.

Anna-Lena Jarl, diakon och samordnare för MEIA på NybyVision

Fullmatad musikhöst i Missionskyrkan

Håll musiken igång

Storbandet Daylight under ledning av Erik Lundberg möter bland andra Claes Janson och Andrea Geurtsen. En hyllningskonsert till musiken och dess betydelse!

Söndag 17 oktober kl 16.00. Inträde: 200 kr.

Georg Riedel - Jazzbasisten, som komponerar för barn.

Uppsala Musikklasser årskurs 3, sjunger Riedels sånger om katter, barn och kråkor, om blommor, maskar och fåglar och om att ligga på en äng. Före konserten presenteras den nytgivna boken "Georg Riedel, jazzmusiker och kompositör" i ett samtal mellan förläggaren Bo Ejeby, Gunnel Fagius som en av bokens författare och musiklärarna Anders Göransson och Gunnel Haulin. Medverkar gör även en grupp musiker från Uppsala tillsammans med Anders Göransson vid flygeln.

Måndag 18 oktober kl 18.00. Inträde: 100 kr.

Tonsättarporträtt – Inge Almén

En konsert som vill uppmärksamma att organisten, tonsättaren, orgelbyggaren, körledaren, dragspelaren, kyrkomusikern och tidigare församlingsmusikern i Uppsala Missionskyrka Inge Almén fyller 70 år. Missionskyrkans Vokalensemble framför både nyskriven och äldre musik för kör och orgel.

Söndag 31 oktober kl 16.00. Fritt inträde.

Earth call – Från mörker till ljus

Föreställningen Earth call med vokalgruppen VoNo har sin utgångspunkt i FN:s 17 globala utvecklingsmål. I gruppens program fogas musik, foto och koreografi in i det stora kyrkorummets öppenhet och goda akustik. Vokalensemblen VoNo är en professionell vokalensemble vars mål är att utveckla och förnya vokal scenkonst som berör. Konstnärlig ledare är Lone Larsen. Koreograf Susanne Jaresand. Fotokonst Kristina Junzell.

Lördag 6 november kl 18.00. Inträde: 200 kr.

Orgeln i centrum

En orgelhelg som med konserter och i söndagens gudstjänst vill synliggöra orgeln som ett konserterande instrument men även som en viktig del av församlingssången. Det blir även orgelvisning för små och stora då man också får prova på att bygga en orgel!

Lördag 20 nov

10.00 Orgelvisning.

12.00 Konsert – Jesper Rydén.

16.00 Konsert – Pontus Leitz och Markus Jonsson. Inträde.

Söndag 21 nov

11.00 Gudstjänst – Organist Markus Jonsson.

16.00 Konsert – Hans Fagius.

RPG – Pensionärsgemenskap på dagtid

Välkomna till Pensionärsgemenskap på fredagar 14.00. Program med servering. Entré: 40 kr.

Vi gläds över att vi äntligen ska få träffas igen och dela vår gemenskap runt kaffeborden. Höstens program är fullmatat med intressanta föredrag. Du som är eller vill bli medlem i RPG kom ihåg att betala årsavgiften 200 kr. Betala i kyrkan eller plusgiro 499730-0.

En del ämnen ligger nära oss geografiskt som när Jan Fagius berättar om en familjehistoria från Västeråker-Dalby. Georg Riedel och hans härliga musik är ämnet för Gunnel Fagius. En spännande historia om kvinnliga spioner har författaren Jan Bergman att komma med.

Du hittar säkert en eller flera programpunkter som passar dig.

OKTOBER

8/10 Min mamma var spion under andra världskriget

Författaren Jan Bergman berättar om hur ett antal kvinnor blev spioner, bland dem hans egen mamma liksom Astrid Lindgren.

15/10 Glaukom, grå starr och andra ögonsjukdomar

Simon Shamoun, ögonläkare på Akademiska sjukhuset, talar om ögonproblem som kan drabba särskilt äldre.

22/10 Människor jag mött

Rättviksprästen Anders Åkerlund berättar om intressanta möten i sitt innehållsrika liv.

29/10 Vatten- ång- och vinddrivna sågar – steg mot Sveriges industrialisering

Professor emeritus Mats Nylinder berättar om forna tiders skogsbruk.

NOVEMBER

12/11 Morfar och mjölken

En lokal kultur- och familjehistoria från Västeråker-Dalby, berättad av Jan Fagius.

19/11 Barns hälsa

Professor Peter Bergsten berättar om ett projekt om barns hälsa och betydelsen av deras mänskliga omgivning inklusive far- och morföräldrar.

26/11 Adventskaffe

Kaffe, lussebullar och pepparkakor och sång av kören *Tonbildarna* under ledning av Lars Boström.

DECEMBER

3/12 Min mormors fester

Pastor Anders Fritzson, Örebro, berättar om ett missionsöde, då Anna Nyström begav sig till ”jordens yttersta gräns” (Östturkestan, Persien).

10/12 Georg Riedel – jazzbasisten som barnvisetonsättare

Gunnel Fagius, musikediktör och musikvetare, berättar om Georg Riedels barnvisekomponerande, om hans intresse för texter som tar barns upplevelser och tankar på allvar, allt fångat i kluriga melodier och rika harmoniska ackompanjemang.

Equmeniakyrkan utlyser klimatnödläge

Vi lever inte ensam på jorden. Uppsala Missionsförsamling finns i relationer lokalt, nationellt och internationellt genom Equmeniakyrkan.

I Equmeniakyrkan har frågan om och arbetet med klimatfrågan varit central. Equmeniakyrkan vill verka för ”En social och ekonomisk utveckling inom planetens säkra gränser. Att främja återanvändning och miljömedveten livsstil samt välja miljömässigt bästa alternativ för varor, tjänster, resor och verksamhet. En snabb utfasning av fossila bränslen samt utbyggnad av förnyelsebara energikällor.”

Föreningen Klimatriksdagens syfte är att verka för en snabb omställning till ett hållbart samhälle och stärka det folkliga stödet för nödvändiga och modiga beslut i klimatpolitiken. Equmeniakyrkan samverkar med olika grupperingar som arbetar för projekt för klimatomställning och en hållbar världsordning. Det sker med utbildningsinsatser, ekoteologi och ett arbete med att ta fram verktyg för församlingar att räkna ut sina utsläpp.

I samband med den nyligen avslutade kyrkokonferensen beslutades:

att Equmeniakyrkan utlyser klimatnödläge.

att Equmeniakyrkan fortsätter fördjupa samverkan med närstående organisationer samt andra aktörer inom klimatområdet för en hållbar utveckling.

att Equmeniakyrkan redovisar insatser för klimatet årligen i verksamhetsberättelsen.

Hela vårt arbete med klimatnödläget är ett gensvar på Guds kallelse till oss om ett liv i Jesu efterföljd. Bibelstudiet liksom förkunnelsen om Guds skapelse, vår roll, det kristna hoppet liksom efterföljelsens villkor i klimatkrisens tid lägger grunden för våra handlingar.

Den samlade vetenskapens senaste rön måste tas på allvar och vägleda oss. I stor medvetenhet om krisens allvar målar vi ändå positiva framtidsbilder av ett samhälle i samklang med Guds skapelse där andra värden än konsumtion och evig materiell tillväxt är vägledande.

Därtill ett fokus på bön; bön om vägledning, bön om kraft, bön för de fattiga som drabbas först och mest på olika håll i världen, bön för en politik som svarar upp mot nödläget.

I oktober sjunger vi ”Månadens psalm” utifrån tanken att lyfta upp detta i gudstjänsterna.

*Gud anförtrodde i vår vård
sin skapelse, sin örtagård.
Men vi har vårdslöst burit hand
på grönskande och bördigt land.
Vi har i strid mot allt förnuft
förgiftat vatten, jord och luft.
Vi inser inte vad vi gör
- vi slösar, skövlar och förstör.*

Förnedringen av jorden - psalm 839 i *Psalmer i 2000-talet*.

Text: Fred Kaan, övers: Gerd Román, Eva Åkerberg, melodi: Michael Bojesen

Per Wärmegård

Ekonomiskt läge efter sommaren

Coronapandemin har starkt påverkat församlingens ekonomi. Det har gjort det mycket svårt att budgetera. Vid årsmötet antog vi en budget med ett underskott på fyrahundratusen kronor för 2021. Det är därför mycket glädjande att kunna konstatera att ekonomin som helhet i slutet av augusti ligger på i stort sett nollresultat. Huvudorsaken till detta är att vi fått större bidrag, för att klara pandemins effekter, än vi vågade räkna med.

När nu coronarestriktionerna tas bort försvinner bidragen så under årets återstående fyra månader måste vi klara balans i ekonomin av egen kraft. Bokningarna till konferensen har börjat komma i gång men har en bra bit kvar till ”normal” nivå. Gåvor och kollekter till församlingen har under året legat klart under vad vi räknat med i budgeten. Det är kanske förståeligt när vi inte kunnat fira ordinarie gudstjänster tillsammans. Om vi alla hjälps åt så finns möjligheten att avsluta året med en ekonomi i balans vilket vore väldigt bra inför framtiden.

Kassör Ewert Bengtsson

Uppsala Missionsförsamling

EQUMENIAKYRKAN

S:t Olofsgatan 40, 753 32 Uppsala

Missionskyrkan 018-10 00 35
Sommarhemmet Eneby 018-39 91 41
Församlingens bankgiro 802-2253
Swishnummer (kollekt) 123 079 28 95
Equmenia plusgiro 11 93 03-6

www.uppsalamissionskyrka.se

Församlingens pastorer och diakoner har tystnadsplikt och står till förfogande för samtal.

Pastor och församlingensföreståndare
TORBJÖRN BÅDAGÅRD

Tel. 018-10 00 66, 070-725 00 25
torbjorn.badagard@uppсалamissionskyrka.se
Facebook och messenger

Diakon

EVA BÅDAGÅRD
Tel. 018-10 00 36; 073-650 33 04
diakon@uppсалamissionskyrka.se
Facebook och messenger

Pastor/föreståndare

Waldenströmska Studenthemmet
R.ERIK SVALFORS
072-736 06 71
r.erik.svalfors@uppсалamissionskyrka.se

Församlingspedagog med inriktning ungdom och kultur

GUNNAR AXELSON FISK
Tel. 018-10 00 39; 070-876 62 33
gunnar.axelson.fisk@uppсалamissionskyrka.se

Församlingsmusiker

MARKUS JONSSON
Tel. 018-10 00 32
markus.jonsson@uppсалamissionskyrka.se

Intendent

ANN-LOUICE NORQVIST
Tel. 018-10 00 06
ann-louice.norqvist@uppсалamissionskyrka.se

Ekonom

GUDRUN AHLBERG
Tel. 018-10 00 06
gudrun@uppсалamissionskyrka.se

Konferentstekniker och vaktmästare

DONALD WIESELGREN
Tel. 018-10 00 82
vaktmastare
@uppсалamissionskyrka.se

MARTIN ÅLUND

Tel. 018-10 00 82
martin.alund@uppсалamissionskyrka.se

Konferens- och bokningsassistent

HANNA BRÄNN
Tel. 018-10 00 83
bokning@uppсалamissionskyrka.se

Köksledare

MIKIKO SAITO
koket@uppсалamissionskyrka.se

Konferens- och Kaféassistenter

KANYA HJORT
kanya.hjort@uppсалamissionskyrka.se

ANDORIA TRYSIUS

andoria.trysius@uppсалamissionskyrka.se

Församlingens ordförande

KJELL-ÅKE NORDQUIST
Tel. 018-32 12 03
kjell-ake@nordquist.se

Equmenias ordförande

CLARA ARNELL
clara.arnell@gmail.com

Sjukhuspastor

SVEN WINGREN
073-074 79 76
sven.g.jansson@gmail.com

Studentpastor

KAROLINA BERNEHEIM
076-622 59 09
karolina.berneheim@studentprast.uu.se

NybyVision

HANNA INGHAMMAR
Tel. 018-56 07 30, 56 07 31
Sturegatan 9, ingång Odensgatan 8,
hanna.inghammar@nybyvision.se

Diakonicentrum/UKR

ANNIKA ORESKOVIC
Tel. 018-15 07 70
annika.oreskovic@svenskakyrkan.se

Bildmaterial: Magnus Aronson s. 4; Karin Borg, Universitetskyrkan s. 7; Militza Cifuentes och Per Wärmegård s. 9; Anita Jonsson s. 15

Månadsbladet nr 4/2021 utkommer den 22 november 2021. Manusstopp den 27 oktober.

Prenumerationsavgift: 100 kr för år 2021, inbetalas till bankgiro 802-2253 eller Swish 123 079 28 95. Skriv "Månadsbladet" som meddelande.

Redaktionen: Torbjörn Bådagård (ansvarig utgivare), Per Wärmegård, (chefredaktör), Gabriella Hammarin, Vivi-Anne och Bertil Jakobsson, Ored Oredsson, Carin Pereira, Leonie Tidlund, Birgitta Åhman.

E-post: redaktionen
@uppсалamissionskyrka.se

Redaktionen förbehåller sig rätten att redigera och välja bland insänt material samt att lägga ut detta www.uppsalamissionskyrka.se.

Jonssons stuga
Se sid 16

Begränsad eftersändning
vid definitiv eftersändning återsänds
försändelsen med nya adressen på
baksidan (ej adressidan)

Möte

1944 byggde min far en sommarstuga vid Törefjärden, vid den nordligaste fliken av den blåa Bottenviken, 90 mil från Uppsala. Däruppe har jag tillbringat alla mina somrar (utom i fjol) och en hel del vinterlov. 75 år!

I somras sålde vi huset. Åldern och avståndet tar ut sin rätt. Jag bläddrar i dagböckerna. Så många minnen. Så många möten.

Möten. Så kallades ju frikyrkogudstjänsterna. Vi åkte iväg, hela familjen, på söndagsutflykt med motorbåt till de sommarmöten som hölls i skärgården, anordnade av missionsförsamlingarna längs efter kusten: Sören, Pålänge, Ryssbält, Storön, Rånön... Det var trevliga tillställningar, många möten med lägerkompisar, bad, metning, korvgrillning - inte så långa predikningar...

Andra typer av möten åkte vi till, ofta blev det Pålänge Missionshus. Vid kyrkkaffet hos Gun och Paul bjöds vi på smörgåsar med Kalixlöjrom i obegränsade mängder.

Minnesvärda möten med människor som inte längre finns kvar. Paul är en av dem. Han lämnade oss för några år sedan. Jag saknar honom mycket. Allkonstnären Paul, som skulle fylla 90, sjöman, lantbrukare, fiskare, jägare, skogshuggare, cyklist, fjällvandrare, bergsbestigare, byggmästare, bilreparatör, chaufför, skidlöpare, bärplockare, trädgårdsanläggare, körsångare, bibelstudieledare, poet, uppfinnare och inte minst en boren historieberättare.

Eftersom maken envisas med att fylla år varje sommar, och eftersom jämna år alltid firats, och eftersom den borte historieberättaren Paul alltid varit med på dessa kalas finns mycket att minnas och glädjas åt.

Paul berättade. Vi lyssnade och log.

Mötena med Paul var alltid en upplevelse.

Anita Jonsson

